1970

RAZGOVOR SA SLIKAROM VASKOM LIPOVCEM POSLIJE IZLOŽBE U SPLITSKOJ ROBNOJ KUĆI „DALMA"

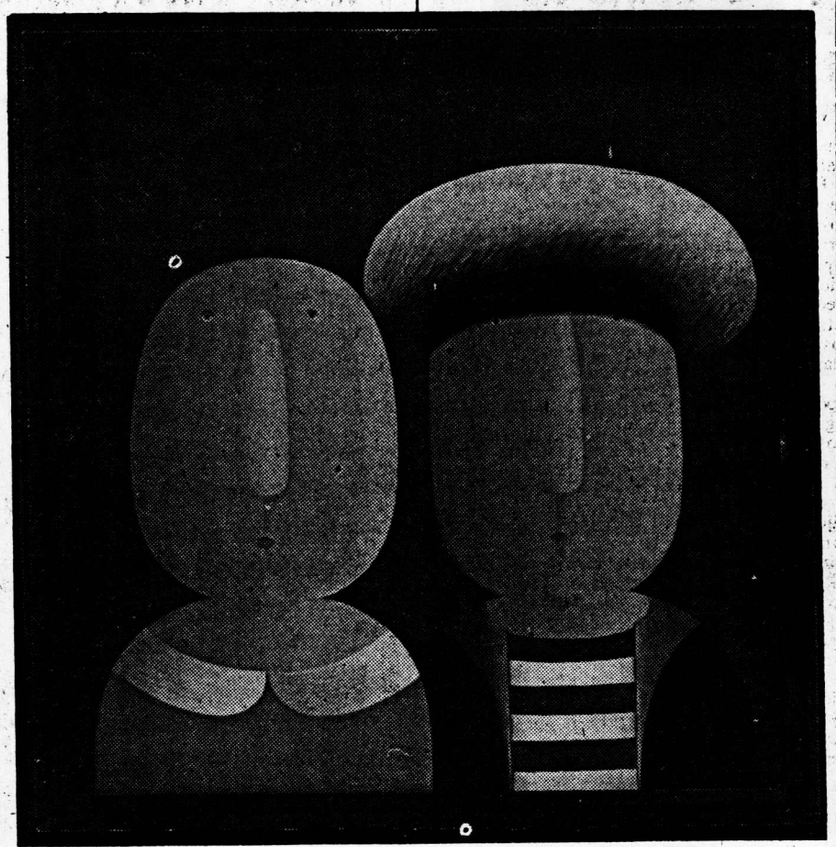
Kako oplemeniti prostor

Slike i skulpture Vaska Lipovca nastaju u iznajmljenom ateljeu, skučenom i neprikladnom prostoru. Da bi uštedio na prostoru, ugradio je zidni štafelaj. Lipovčeva izložba u splitskoj robnoj kući „Dalma" izazvala je zanimanje kod publike i prvi je pokušaj u gradu da se likovno stvaralaštvo svakodnevno izloži očima nekoliko tisuća ljudi, koliko ih dnevno prođe kroz tu robnu kuću. U razgovorima prije otvaranja posljednje svoje izložbe Vasko Lipovac je bio suzdržan, pomalo nepovjerljiv prema eksperimentu. Što misli sada kada je izložba došla svome kraju?

— Lično sam vrlo zadovoljan i mislim da je to bio pametan potez. Uvjerio sam se da to nije samo robna kuća „Dalma" nego galerija koju Split nema, a potrebna mu je. Elitizam galerija dolazi više od toga što su drugi prostori zatvoreni, pa smo došli u situaciju da

— Izlaz slike iz zatvorenog kruga ateljea, galerija, malobrojnih posjetilaca pokušava se učiniti na razne načine, a jedan je i izložbe u radnim kolektivima. Kako gledate na te pokušaje?

— Čini mi se da se tu ponašamo kampanjski. Glavno je otvoriti izložbu u nekom radnom kolektivu i dalje točka. Nema kontinuiteta ni nastojanja da se slika približi onome koga zanima. Veliki je nedostatak što animatori kulture, a njih je malo, ne rade na tome da uspostave kontakt između slike i radnika. Ja sam osim toga u prvom redu za intervencije u radnim prostorima, njih treba oplemeniti jer ljudi u njima provedu pola svoga vijeka. Nitko me ne može uvjeriti da je takve zahvate nemoguće izvesti zbog nedostatka novca. Hala, društvene prostorije, tvornički krug jesu mogućnosti, da se

Vasko Lipovac: „Mornar i djevojka"

su i galerije i slikari sretni ako netko navrati i pogleda izložbu. Nikome nije u interesu da se krug zatvara, jer je to naše postepeno umiranje. U Splitu bi doista trebalo razmišljati o galeriji paviljonskoga tipa, pristupačnoj svakome, koja bi privlačila i izazivala ljude — veli Vasko Lipovac.

— I u trenutku neceremonijalnog otvaranja izložbe i poslije osjetilo se da su ljudi primili vrlo dobro Vašu izložbu. Mnogi su bili obradovani što vide Vaše slike smirenih boja i ovdašnjih motiva.

— Nije mi poznato neko šire javno reagiranje publike, ali sam prošetao i pokušao osjetiti bilo posjetilaca. Ne mislim da sam osvojio Split s tom izložbom, ali sam čuo za pohvalna mišljenja koja spominjete, no bilo je i drukčijih. Dok sam postavljao slike, čuo sam kako je jedan stariji par govorio „strašno", ali i takva reakcija je dobra jer znači da su poglèdali sliku, a možda će pred djelima nekog drugog uzdahnuti. Osim toga čovjek ne može očekivati da se na brzinu donose razložni sudovi. To je prilika i da se zapitam na kome je krivica, na meni kao autoru ili onome tko gleda moju sliku.

zahvatima ljudima učini boravak što ugodnijim i tu ima posla za slikara, kipara, psihologa, dizajnera i projektanta. Na taj način bismo se najbolje odužili radnim ljudima.

— U nas se još ne njeguje kultura rada i kultura radne sredine.

— Kada svratim u tvornički krug vidim pustoš i nije mi jasno zašto mora tako biti. Izložba u radnom kolektivu ne znači mnogo za radnika koliko to da mu je okolina uređena.

— Jedna izložba je zatvorena. Spremate li uskoro novu?

— Krajem travnja priređujem izložbu u Muzeju savremene umetnosti u Beogradu. Izlagat ću crno-bijele slike i skulpture. Skulpture će biti uglavnom u metalu, nekoliko u drvu u boji da se unese živost u koncepciju. Pozvan sam na izložbu jugoslavenske grafike u Zagrebu i na međunarodnu izložbu originalnih crteža u Rijeci.

I. MLIVONČIĆ

mjesecima održavaju razne kulturno-umjetničke priredbe, kao što su književne večeri ili veće izložbe skulpture.

I. Ml.